

Sag anlagt den 31. januar 2005 af Pilar Ange Serrano m.fl. mod Europa-Parlamentet**(Sag T-47/05)**

(2005/C 93/67)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 31. januar 2005 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Pilar Ange Serrano, Luxembourg, Jean-Marie Bras, Luxembourg, Dominiek Decoutere, Wolwelage (Luxembourg), Armin Hau, Luxembourg, Adolfo Orcajo Teresa, Bruxelles, og Francisco Javier Solana Ramos, Woluwe-Saint-Lambert (Belgien), ved avocat Eric Boigelot.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Annulation af afgørelsen vedrørende sagsøgernes nye indplacering i lønklasse, som blev meddelt dem ved en henholdsvis udateret og ikke underskrevet skrivelse fra generaldirektøren for personalet.
- Annulation af alle retsakter, der følger efter og/eller står i forbindelse med denne afgørelse, også selv om de fremkommer efter anlæggelsen af denne sag.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale en erstatning, der efter billighed fastsættes til 60 000 EUR for hver sagsøger, idet der tages forbehold for en forhøjelse og/eller nedsættelse af beløbet under sagen.
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne er alle tjenestemænd ved Europa-Parlamentet, som har bestået udvælgelsesprøver med henblik på overgang fra en kategori (fra kategori D til kategori C, eller fra kategori C til kategori B) forud for ikrafttrædelsen af vedtægtsændringen den 1. maj 2004. Sagsøgerne har gjort gældende, at deres omplacering i lønklasse ifølge den nye vedtægt er mindre gunstig for dem end den omplacering, de ville have opnået, hvis de ikke havde bestået de pågældende udvælgelsesprøver.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet først fremført en ulovlighedsindsigelse mod forordning 723/2004⁽¹⁾ om ændring af vedtægten, som er baseret på tilsidesættelse af begrundelsespligten og af principperne om retssikkerhed, om beskyttelse af den berettigede forventning, om proportionalitet og om ligebehandling. Sagsøgerne har ligeledes anført, at Europa-Parlamentet ved vedtagelsen af de anfægtede afgørelser hverken har

overholdt omsorgspligten eller princippet om god forvaltningsskik.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22. marts 2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (EFT L 124 af 27.4.2004, s. 1.).

Sag anlagt den 28. januar 2005 af Yves Franchet og Daniel Byk mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-48/05)**

(2005/C 93/68)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Yves Franchet, Nice (Frankrig) og Daniel Byk, Luxembourg, ved avocats Georges Vandersanden og Laure Levi.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen tilpligtes for de begåede fejl at betale sagsøgerne erstatning for den af dem lidt økonomiske og ikke-økonomiske skade, hvilket beløb foreløbigt og efter billighed opgøres til 1 mio. EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne blev af OLAF beskyldt for at have gjort sig skyldige i strafbare overtrædelser med hensyn til forvaltningen af en række sager vedrørende Eurostat. Sagsøgerne er af den opfattelse, at de foranstaltninger, som efterfølgende blev truffet af Kommissionen, er behæftet med processuelle fejl, og ikke overholder sagsøgernes grundlæggende rettigheder.

Ifølge sagsøgerne har OLAF begået fejl ved at videresende sagen med de rejste beskyldninger til de franske og luxembourgske retsinstanser uden at underrette sagsøgerne eller Kommissionen herom. OLAF har desuden tilsidesat fortrolighedsprincippet, princippet om formodet uskyldighed, princippet om god forvaltningsskik og artikel 9 i forordning 1073/1999⁽¹⁾, retten til kontradiktion og begrundelsespligten. Sagsøgerne har desuden anført, at OLAF ikke har villet give dem adgang til visse dokumenter og endelig påstået, at OLAF's behandling af sagerne ikke er sket inden for en rimelig frist og er i strid med artikel 6 og 11 i forordning 1073/1999.

Sagsøgerne har ligeledes anført, at Kommissionen har begået fejl ved ikke at sikre fortrolighed og ved ikke at overholde de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til kontradiktion og princippet om formodet uskyldighed. Sagsøgerne har desuden kritiseret Kommissionen for at have handlet selvmodsigende og for at have forøget procedurerne, for at have tilsidesat princippet om god forvaltningsskik og endelig for ikke at have givet dem adgang til de af OLAF's dokumenter, der er i Kommissionens besiddelse.

Sagsøgerne har anført, at disse fejl har bevirket, at de har lidt ikke-økonomisk og økonomisk skade.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25.5.1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)(EFT L 136, s. 1).

Sag anlagt den 31. januar 2005 af Rijn Schelde Mondia France mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-55/05)

(2005/C 93/69)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 31. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Rijn Schelde Mondia France, Rouen (Frankrig), ved avocat François Citron.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at skrivelsen af 7. oktober 2004 fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til generaldirektoratet for toldvæsenet i dossier REM 2201 er en beslutning truffet af Kommissionen, der indeholder et klagepunkt vedrørende selskabet Rijn Schelde Mondia France, og at denne beslutning annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren i denne sag har anfægtet den beslutning, der anføres at være indeholdt i en skrivelse fra Kommissionen, dateret den 7. oktober 2004, til det franske generaldirektorat for toldvæsenet.

Det anføres i den forbindelse, at det sagsøgende selskab ved skrivelse af 31. oktober 2000 anmodede den franske toldmyndighed om fritagelse for den toldskyld, der var blevet meddelt selskabet af generaldirektoratet for toldvæsenet i Rouen og le Havre for et samlet beløb af 962 058,64 EUR. Selv om den franske toldmyndighed fandt, at den var beføjet til at tage stilling til anmodningen om fritagelse for toldskyld, fremsendte den imidlertid alligevel sagens akter til Kommissionen, for at denne skulle tage stilling til »om den konstaterede forsømmelighed var åbenbar eller ej«.

Ved den anfægtede beslutning returnerede Kommissionen sagens akter til de franske toldmyndigheder »til behandling ved Deres tjenestegrene«. Kommissionen anførte imidlertid over for den franske myndighed, at den fandt, at sagsøgeren havde gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed samtidig med, at den anbefalede at give sagsøgeren afslag på anmodningen om fritagelse for told.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort følgende gældende:

— Kompetenceoverskridelse i det omfang Kommissionen samtidig med at den erklærede sig ubeføjet til at tage stilling til anmodningen om toldfritagelse ikke desto mindre tog stilling til spørgsmålet om den åbenbare karakter af den påståede forsømmelighed.

— Kommissionen traf ikke sin beslutning inden for den frist på ni måneder, der er fastsat i artikel 907, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til EF-toldkodeksen.

— Tilsidesættelse af pligten til at begrunde retsakter.

— Magtfordrejning, idet Kommissionens beslutning om manglende kompetence blev truffet tre år efter sagens akter blev overgivet til den af den franske myndighed, og selv om Kommissionen havde ignoreret indsigelsen om inkompetence, der oprindeligt blev fremsat af sagsøgeren selv for de franske toldmyndigheder.

Endelig har sagsøgeren foreholdt Kommissionen at have anlagt en åbenbart urigtig vurdering af forholdene i den foreliggende sag, hvilket udgør åbenbar forsømmelighed.